

ივერია

ხაზითი ღირს.		თვ.		მას.	
თ.	მ.	თვ.	მ.	მას.	კ.
12	10	6	6	—	—
11	50	5	5	50	50
10	75	4	4	75	75
9	8	3	3	50	50
8	25	2	2	75	75
7	50	1	1	50	50

ცალკე ნომ. — ერთი ზეური.

„ივერია“ ტელეფონი № 227.

„ივერია“ ტელეფონი № 227

28 თებერვალ იხილანდნენ **თბილისის მაზრის კომიტეტის** წევრები არ შესულა თავდასწრეთა იტყვის დასწრებლობის მიზეზით. ამის გამო ტფილისის მაზრის კეთილშობილთა წინამძღოლის თანამდებობის აღმასრულებელმა მ. პ. ისარლოვმა დანიშნა **პაპალიძე** 30 მარტს, დღის 10 საათზე, და სთხოვა თავდასწრეთა ახსნა მაზრის მომხმანებელნი დანიშნულნი თავიანთის საბუღალტრო არჩევნებში დასასწრებლად. მაზრის კრებაზე, რომელიც იქნება კეთილშობილ დემოკრატთა საყრდენლოს სადგომში.

(3-6.—3)

განხილვება თბ. ნ. ზ. ზაზაძის ცხედრისა.

გუშინ, 12 მარტს, დღის 9 საათიდანვე, სოლოლაკში, გულოვების ქუჩაზე დიდ-ძალი ხალხი შეიკრება იმ სახლის წინ, საიდანაც უნდა გამოცხადდებოდა ცხედარი კვალიერების განერალის აღუქმანდრეს სახელობაზე დაარსებულ დაქირალთა კომიტეტის წევრის თავადის ნ. ზ. ზაზაძისა. აქ იყვნენ შეიკრებულნი წარჩინებულნი სამხედრო და სამოქალაქო წოდების, ჯარი, ამქარი და დიდ-ძალი პატივის მცემელი განსვენებულისა. მკირე პანაშვიდს შემდეგ, რომელიც იქვე გარდასახდა მისმა მალა-ყოვლად უსამღვლოდ-გისმადა საქართველოს ექსარხოსმა ვლადიმერმა, გორის ეპისკოპოსის აღუქმანდრეს, არქიმანდრიტებისა და სამღვდლოების თანამეწყენით, ნა-

თესივებზე გამოსვენეს კუბო მიცვალბულთა ქუჩაში, გაისმა სამგლოვიარო ხმა მუსიკისა და ჯარმა პატივი სცა. განსვენებულის სახლიდან მივიღებულნი ქვეშევის ეკლესიამდე გამოწერილები იყო სამი რაზმი: ქვეითისა და ცხენოსანის ჯარისა, თავისი მუსიკითა და ზარბაზნით. ცხედრის გამოსვენებისათვის, კარგში დახვდნენ ტფილისში დროებით მცხოვრებნი დიდსტენი, ჩამოართვის განსვენებულის ნათესავები: ეკლესიაშიც იმათ მისვენეს და ეკლესიადანაც იმათ გამოასვენეს.

მიცვალბულნი გასვენეს სასახლის ქუჩისა და გოლოვინის პროსპექტით ქვეშევის ეკლესიაში. უკან მიღვდნენ ნათესავთა, მრავალი დიდ-ძალთა, ამქარი, ჯარი და აუარებელი პატივისმცემელი. ორი სამგლოვიარო ეტილი სრულიად დეტირთული იყო გვირგვინებით. ამ ეტილებს შორის მოჰყავდათ განსვენებულის ცხენი, სამგლოვიაროდ შეკმაზული, სასახლის ქუჩაზე, ფორტ-გრაფმა რომანოვიმ გადაიღო სურათი პროცესიისა. ქუჩებში და გლანდნი ეკლესიისა აუარებელს ხალხით იყო სავსე.

შეურბულეს რა წესი ეკლესიაში, ცხედარი გამოსვენებულ აქნა გლანდში, სადაც ვ. ამაშიმ შემდეგი სიტყვა წარმოასთქვა:

„სარწმუნოება თვინიერ საქმისა გუდარ არს.“

სარწმუნოება აღმინანს ერთის მხრით გამოისახება წმიდად და ქრმატიის საცხებით აღსრულებში იმა წესი რიგისა, რომელიც საუკუნედ

ბელმა უნდებდა ამა თუ იმ ერს სულისა და გულის განსასტკაცებლად, ღმერთთან დასახლოებლად და საუკუნო ნეტარების მისაღწევად; მეორეს მხრით სარწმუნოება შეადგენს აღმინანს მიერ თავისი ქვეყნისა და ერის სიყვარული, ერთგულება და მისთვის თავდაწირვა. თუ სარწმუნოება ამგვარად არ არის აღიარებული და განსხივებული, თუ მას და მისი ძალი არ ადევსებენ საქმნი კეთილი და დიუვიწყარი, მაშინ სარწმუნოება მკედარ და განადგურებულ არს. ქრმატიულად ამ მხრით შეხედ განსვენებულთა თავადმა ნ. ზ. ზაზაძემ სარწმუნოებას, თავისი სარწმუნოებას და ანეთი სარწმუნოება წომილგარა წინ საუკუნო სამყიდვოსაყენ...

განსვენებული დიბადა კახეთში, ამ ჩვენის ქვეყნის საუეთნო კუთხეში. კახეთის გამუდმებულთა კენესამ, რბევამ, ლეკების მიერ განადგურებამ გამოიწვია ახალგაზდა ქართველი თავისი შვენიერის სამშობლოსა დასაცვლად და მისთვის საბრძოლველად. მიუხედავად იმისა, თუ რამ გამოიწვია ლეკებისგან ასეთი შეურყნარებლობა კახეთისა, მიუხედავად იმისა, რომ ქართველს ვალდასდევს დიციკს მეზობლური გრზნობა, იგი დაძლია დიბადა მოვალეობამ სამშობლოს სამსახურისამ, და ყოველი დღე, ყოველი ნაბიჯი მისი სიჭაბუკისა, მისისავე საყოლარის სისხლითა და მხნეობით არის აღბეჭდილი... ამგვ დილის გრზნობა ვატიკეულო, იგი იბრძოდა მე-50 წლებში მაშინდანიებთან. იყო დრო, როცა

განსვენებული, კრილობისგან ძალმღებელი, დახიკლებთან იწვა სულთმობრძივად! მაგრამ, თითქოს განგებამ არ განაზორა იგი ქართველებს, არ ირება, რომ ასეთს დაღბუნებოვანს აღმინანს ყოველივე ანგარიში გაესწორებინა ცხოვრებისთან, ისევ ისე დაუბრუნა საყვარელი შევილი და მეომარი მამულს და მისს მოყვარულს ერს.

შემდეგ მას ჩამარა მმართა და გაგებობა დიდსტენისა, იმ ერისა, რომლის წინააღმდეგაც იგი იბრძოდა ცეცხლითა და მახელოთ. რა უნდა დახვედროდა მას აქა? რასასიკერეველია შური და მტრობა! მაგრამ ამ ციხეს, ამ კედელს სიძულილის მან სიყვარული, სიბრძოლული და მამობრივი ზრუნვა მიბრძობა წინ და მისდა მიმართული სიძულილი სიყვარულად გარდაქმნა... ამ უკანასკნელ ხანს სიბერე კარს მიიდა, თმა და წვერი ჰალარამ შეეშობა, — დრო-გამმა საყოველთაო სადგურისაკენ მიუთითა... მაშინ განსვენებულმა ამ ახალ მტერთან საბრძოლველად ახალი იარაღი აიღო ხელში, — მოეღვარე ხმლის ნაცვლად უბილავი ფარი, რომელიც, როგორც პირველი მაგალითი მგ წრის აღმინანს, ჩვენდა სასიხარულოდ გამოისახა განსვენებულის ანდერძში. ამ ანდერძით თავადა ნიკომ ვანურტელოდ წოდებისა გაუწოდა ხელი ახალ თაობას და უთხრა: „რაც მე ვერ მოგვგარე ჩემის სარწმუნობისა დერის საეთილდლოდ, ის თქვენ მოაბრუნეთ, თქვენ აღუსრულეთ ქვეყნის ნატრიაო. ამა, მკირე წვლილი ჩემის ნაღვანისა, მიიღეთ იგი, შეი-

თი საწადელია ქართველის კაცისათვის, რომ საცოდობაქა გამოიკლოთ ხელიდან ასეთი სასრლო მიზანი. გადავიარის გზაზე მედგრა და დამავად მიედვიართ და გადავარბულოის კაცის გრძნობით მიდღარნი ვართ, რასაკვირველია. სხვისი გამოკლევა, გაიკლება, სხვისთვის ლაფის დასხმა ჩვენთვის ისეთ სანეტარო საგნად შექმნილა, რომ ყოველივეს დავსთმობთ, თვით ჩვენს ღირსებას, პატივს, სახელს ვანაცვლებთ ამ დიდს საქმეს.

არც ის მინდა, ამითი დრამატულის კომიტეტის დამცველად გამოვიდღე და ან იმის აპოლოგეტად, არ მინდა ვსთქვა, რომ ეს კომიტეტი არაფერში დანაშაული არ იყოს, არა მსურს განვთავისუფლო იგი პასუხის გებისაგან. მე მხოლოდ ის მინდა, უფრო ნამდვილი მიზნე გამოვიძიოთ, რათა ტყუილ უბრლოდ დანაშაუის სკამზედ არავინ დაესეთ.

რად თქმა უნდა, დრამატულის კომიტეტი მინდა ისეთივე აღმინანები, როგორც ყველა ჩვენა ვართ. არც ერთი ვიბრი და გენიოსი არ ურევია, მხოლოდ მვერი მთავანი პატიოსანნი და რიგინი, თავ-განწირული შრომელები. როგორც არა გმირებს, არ შეგმობთ გმირული რამ

ნიკოლოზის ქუჩა, 21.

ტფილისი.

გაზეთის დასაბამებლად
დბ განცხადებობა დასაბამებლად უნდა მიმართონ რედაქციის და წერა-კითხვა გამაგრე. აბზგალოების კანცლარის ფასად განცხადებებსა:

ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე 16 კაბ, მეოთხედზე—8 კაბ.

„ივერია“ ტელეფონი № 227

ფელეტონი

ნაწახვინი.

აღარას გვარგებს, მშობილო, პაპათა ხმლი ფხიანი, დღეს კვე-განება ფარხმლობს და სიტყვა ენა-მზინი, ჩვენც მღვარის სიტყვით ვიპოვოთ, შეძებთა ქვეყანა დფთინი, ჭოროც და უსამართლობას დღე გავუშვით მზინი!..

დ. მანანელი

ჩაენი თეატრი და მისი ბედ-ბალი.

წრევანდელი სეზონი ქართულის დრამატულის სტენისათვის შეაგე-ღანი და შავ-ღიანი იყო. გულ-გორის საზოგადოებას თავისი გულ-გრილობის გასამართლებლად და დასასაბუთებლად ჩვენის და სტენის მოხელეების უკურნისობა მკონდათ თითოთი საჩვენებლად. სამართლიანობა და მართებულობა თხოულობა აღვიართ, რომ მართლაც საზოგადოებას უფლება მკონდა ზურგი ეჩვენებინა ჩვენის თეატრისათვის. უვარგისი რეპერტუარი, უვარგისი

წარმოდგენა ნათავაშვის პიესების მართლაც ისეთი პატე სადები მიზეზებით, რომ არავითარი სასტიკი ზნეობა არ გვაძლევს ნებას ჩვენის საზოგადოების გულგრილობას ეჭვით-ეჭვულყოფით. მართალიც რომ ვთქვათ, ჩვენი საზოგადოება ისეთის დიბს სენითა და გულ-ციგობით არის შეპყრობილი, შექმარის დრამებისათვა დროებით რომ ქართულის ცხოვრებიდგან შეთხზება და წარმოუღდნითა, ევროპის საუკეთესო არტისტები ქართულეულად აქიოთ და ქართულს სტენაზედ გამოიყვანოთ, მაინც ვერ აღაფრთოვანებთ ამ საზოგადოებას და ვერ გააღვიებთ საღათს ძილი-სავგან. ამ საღათს ძილს ისეთი ღრმა მიზეზი აქვს, ამ აპატის, ამ საზიზღარს გულ-გრილობას ისე ღრმად გაუღდამს ფეხები ქართველის საზოგადოების ვულ-ღიოდში, რომ ასე მკირეთა ამ ავადმყოფობისაგან განკურნება წარმოუღდგნელია. ქართველი კაცი გულგრილად ეცილება მართლ-თავის-კი არა, ყოველ გვარ-საზოგადო საქმეს და კრია, პირდასაც, რომელსაც რაიმე ნიშან-წყალი ასედა საზოგადოებრივობისა. აიღეთ თუნდა ოჯახი, ეს საფუძველი საზოგადოებრივის ცხოვრებისა, ეს თავდაპირველი უჯრდი, თესლი საზოგა-

დობისა, ისიც ისეთივე პატეციკმულოა, ისეთივე უკურ-ღდებელია ქართველისათვის, როგორც მისი თეატრი, სასწადლებელი, ქურნალ-გაბერთობა და სხვა ორიოდ (მეტი ან-კი სადა გვაქვს) საზოგადო და წესებულება.

ეს ხომ ასეა და ამას იმიტომ მოგახსენებთ, რომ არავინ დაწამოს, ვითომ საზოგადოებას ვესარჩობოდღე და მის გულ-გრილობას ვაძაბობღებდ ამ გვარის სუსტის საბუთებით. მე მხოლოდ იმას ვამბობ, რაკი ამ შემთხვევაში დანაშაულია თვით საქმე ჩვენის თეატრისა, არა გვაქვს მეთქი უფლება საზოგადოებას ბრალი დავდეთ და საყვედური ვუთხრაოთ.

ვინ არის მაშ ყოველისავე ამის დანაშავე? ვანა დიდი ფქრია საკიო არაქა: დრამატულის საზოგადოების კომიტეტი, დრამატულის საზოგადოების კომიტეტი და კვლავ დრამატულის საზოგადოების კომიტეტი.

ვანა საკიოა დიდი თავის ტება ამისათვა ადვილად დასხსნელ საფრისათვა. ესეც არ იყოს, აქ გვერდამდნენ სამე კაცს უნდა ტლახი ეგვრებოდნენ, რამდენიმე კაცი უნდა ჯვარს ვაცვათ და ეს ისეთი სისამოვნო რამე, ისე-

წორეთ, ცდავთ, ისწავლეთ და გამკავეთ ეკლიანი გზა ჩვენის ცხოვრებისა... ასეთია განსვენებულის ანდერძი და, მაშასადამე, ჩემი სიტყვები უბრალოა დღე-ღამეა განსვენებულის წინაშე. დღე, დაღამე კეთილსაქმეთა რომელიც დამარბამდმოდვის წინ, სამართლიან უფალობის მას საუკუნო ხსენება.

შვილიდობით, დაუვიწყარი ქართველი, მამაკვი მეომარი და მომავალთათვ უკვდავად მოყვამირე თავადო ნიკო!..

სიტყვის წარმოთქმის შემდეგ ჩვენს საყვარელმა პოეტმა აკაიძემ შემდეგი ლექსი წარმოასთქვა:

„იყო და განქრა! აი ეს არის სიტყვა ყველისათვის უკანასკნელი... და სადგურადაც სამართლიანდ ვიწრო საფლავი, ცივი და მწელი.“

„ან დასაბამი რა იყო ჩვენი? ან რა ქნება აწ დასასრული? ვერ სტრის გონება, იქვითი დღესილი, რე ვერც სასვეთი გვისახავს აგული.“

„გრძნობა-გონების სასწორის რყევას ამგვარეს მხოლოდ სარწმუნოება, ის სიყვარულის პირშია ნათელი, თვით სასოგება და სათნოება.“

„ეს გავიწვეს ვალად ყველა მიწის შვილს... და ნეტარება ამის ვადამხედეს!.. იმ ქვეყანად სული მიიქნა ნათელი და ამ ქვეყანად-იც დასტარების სახელი.“

„და შენცამცხედარო, ქვეყნიურ ვალის ქრისტიანულად ხარ ვადამხედელი: ჩაენდათ, როგორც უბრალო მომაკვდავ, ცლა არ დღე-ღამეა, მაგრამ იმას მეტადინებობას ისეთი მიზნეობა, ისეთი გარემოებანი ელბებობა წინ, რომ მათთვის მწელი იყო ამ გარერბულობისათვა ძღვევა.“

ეს გარემოებანი, ეს ხელის შეგვერდნი მიზეზები მეტად რთულნი და მრავალ-გვარნი არიან და ყველაზედ უფრო თვალ-საჩინო და მახლობელი გახლავთ—ჩვენთა მსახობათა კრებულო. თქვენ თქვენსავე წინააღმდეგს ამბობთ, იტყვის მეთხველი, გინდოდათ ღრმა მიზეზები მოგვეგნათ, თვით ჰკიცხავდით სხვათა მიერ ბრალის დიდების და მათ პასუხის-გებაში მიცემის ამაგებლად და ეტლი-კი თვით იტყვირთი ბრალმდებლობა და საწყალ მსახობით მოსდევითა. შესტდებით თუ ამას იტყვით, ბატონებო, მე აღენიშნე მხოლოდ უმარტეცისი, უფრო თვალ-საჩინო და ნამდვილი მიზეზი, რომელსაც, რასაკვირველია, უფრო ღრმა მიზეზები აქვს კიდევ თუ გინდათ ქართველის საზოგადოების განდგარების მავალდობლი 35-ნაობით, ქართულ არტისტთა კრებული კავშირით. ღმერთი ჩემო, არ მოგეპოვებათ არავითარი დისკონფანსი, არავითარი პატივისცემა, არავითარი რიგინობა და თავაზიანობა, არავი-

იქ წინაპრებთან მიხედვით პირ-ნათლად, აქვე სახელის დამტკიცებელი...

იყო და განკარგა უმნიშვნელოა! რომ ითქვას შენზედ, არა გვაქვს ნება...

მშვიდობით მძია, ქართველთა შორის სურათულ იყოს შენი ხსენება!..

შემდეგ მივალეული იმავი წესითა და რიგით წასაყენეს ავლადობისაყენ ყვარულს, სადაც დაკრძალულ უნდა იქნას მისი გვიში. ქალაქს უნდად გარბა უკანასკნელად პატივი სცა თავისი სახელ-განტყმულს მხედარს და გლეხის წინაშე თოვებითა და ზარბაზნით დასცლია, აქვე გვაპოვებოვან ნათესაობაჲ საყვარლის ნიკოს ცხედარს.

მრავალ გვირგვინთა შორის საუბროდ ვრაცხა მოვიხსენიებო შენდენი: ქართველ თავდაზნაურობისაგან, კნენია ა. მ. მელოქიშვილისაგან სახლობითობით, ქალაქ პეტროვისკის მადლიერ მოქალაქეთაგან, დღესტინის ქართველთაგან, ტფილისში მყოფ ყაზი-ყუმუხუდელ ოქრომქველეთაგან, ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებისაგან, აკახეთის საზოგადოებისაგან, ფარულ-ბეგ ვეზიროვისაგან, ტფილისის ინგლისის კლუბის წევრთაგან, დაღესტნის ოლქის თანამოსამსახურე და ხელ-ძვეითთაგან, კენინა ვუკტორინე და თავად ნიკოლოზ ერისთავისაგან, თავადი ივანე გივისის ანდოხერისაგან, ივანე სულხანის ძის პლაკვიანისაგან, დარლოს ოლქის მოსამსახურეთაგან, თავად შალიკაშვილებისაგან, ნათლულ თამარისაგან, კენინა რუსულან და დავით მელოქიშვილებისაგან, ბიძინა და ნინო ჩოლოყაშვილებისაგან, ა. ი. თარიგისაგან, სახლის კაცებისაგან და სხ.

თარი სიყვარული საქმისა, არავითარი შეწინა თავისი მოვალეობისა, სიამაყის, მდიდრუბრებისა, უმეობისა და გულზრდობის ნეტო, და, რაც ყველაზედ უარესია, არავითარი სიყვარული თავისი თავისა, თავისის ნიჭისა, თვისაც მსურს დრამატულს კომიქტს ჩირქი მოსცხოს, უკეთესია მიზანძრად ხოლო ქართლის პიეტის რეპერტუების ქართლს და მანახეს ეს საზოგადოებისაგან რჩეულნი, რომელნიც ყოველდღისად ჯილდოს გარეშე რამდენიმე საათს ვკარგავენ დღეში რა მანამარტობაში არიან და რა გარემოებათა შორის იმყოფებიან.

ჩვენ სკენის სიხერე მსახიობნი ჰყავს; რომ ვერობიულს სცენაზედ კი სახელს მოიხვეჭდნენ. ნიჭი დიდი აქვთ და თუ ამ ნიჭს ქართველობას და ქართველურ აბიტიურს ხსათის ჩამოაკლები, მაშინ დიდი არტისტო გამოვიდნენ. ჩვენ სკენაზედ-კი თავისი დიდი როლსაც არა სწავლობენ, ისეთი როლსაც-კი არ იკვირ, რომელნიც ათათასჯერ უთამაშნით. ჩვენის სკენის დამამყენებელი, დილის ნიჭით დაჯილდოებული არტისტინი ვინაა? არა ჰქონიბობენ, რომ ამ ნიჭს მოუკარონ, ამ ნიჭს ფრთა გავსულივინ, განავითარონ, ერთხელაც არ მოუვით სურვილი

ახალი ამბები

ლესე, 13 მარტს, ნაშუადღევს 5-ს საათზედ, კავკასიის მთავარ-მართებელი თავ. გოლიცინი მოამბინდება ტფილისში. ვერაზედ, ჯვართან, მის ბრწყინვალეობას ქალაქის თეთრ-მართავლობის, ვაჭრების მოქალაქეთა გამგეობის და ხელისიანთა წარმომადგენელნი მიეგებებიან და პურ-მარირის მთარმევენ. თავადი პირველად სიონის ტაძარში წაყვასა სხვადასხვა დაწესებულებითა მოხსენიებენ ექნებინა შეკრებიან. ხელ მთავარ-მართებელთან მთავრობის დაწესებულებათა უფროსები და ქალაქის თეთრ-მართავლობის წარმომადგენელი წარსდგებიან.

მთავარ-მართებლის თანამდებობის მოადგილეს თავ. ამილახვარს, ქურდობის გამშრების გამო თითონეთის მზარხა, თერგის ოლქის საზღვარზედ, ამ წლის ზაფხულის საშინო თვით საჭიროდ უცენია, — ჩაივარდა 1 ურბანდკი იქნას და ქართველთა და თითოეულს იმთავანს თვეში 15 მან. მიეცეს ამ ადგილეთიხათვის.

ტფილისის გუბერნიის სახელმწიფო ქონებათა გამგეობას სთუ. ადანიანს მახლობლად გორის მხარეში კავკასიის საფლოქსურა კაბიტეტისათვის 6 რუბლი თავისუფალი ადგილი დაუთავა, სადაც ავრონომი თავ. ანდრინიკოვილო, მიწოდ-მოქმედების საინისტროს მიერ ნებადართულს, ამერიკის ვაზის მეორე სანერგეს გამპართავს.

ვახ. ნოვა-ობოზ. -ეს აუწყებენ, რომ ამა წლის იანვარში გუდალეთში ოსმალეთიდან გადმოხვეწილი 280 სომეხი მივიდაო.

ჩვენი ქალაქის გამგეობას სასაინტრო მორწმუნელობის ბუქეთი მი-

რომელსაზედ ხალხს პიესაში ახალი როლი შეასწავლან (შესწავლის ვინა სიფის, უბროლი და ზეპირბეც ქმედლებათ), ბანი ალექსი-მესხიშვილს, ხმა არ უვარა, მაგრამ საოცრია, საზოგადოება აღტაცებაში მოჰყავს, იმიტომ-კი არა, რომ მართლა ქართველი საზოგადოება ისე დაბეჭევაბული და ყოველსავე ესტეტურს განზომას მოკლებული იყოს, არამედ იმიტომ, რომ ეს დიდი ნაკლი-კი ვერ უსპობს მომზობელობას მის ქლივის არტისტულს ნიჭს. ზუნებენ რომ ასე სასტიკად მოექცა მოიგოს ჩვენს დრამატულს ხელოვნებას, რომ ხმა წაართვა, მაგრამ იმევე ბუნებამ ისე უხვად დააჯილდოა, რომ უნდომსოდც აღტაცებაში მოჰყავხარბ... ამისად მიუხედავად არავითარს ყურს არ უდგენს თავის ნიჭს, სრულიად უფურადღებოდ და მოუვლელად აქვს იგი მიტოვებული და, სხვის დახეხებით, თავისი ბუნების და როსაც ისეთს ურავსაო ქმნილებას წარმოადგენს ხოლო, როგორც „უპატრონონი არ იმადებიან“ იყო. სოციალ ადმრალბეტი „შემოლობას“, „ურიოდ აქოსტასი“, ფრანკ მოარისა და სხვათა, ასეთს უხერხულსა და უმნიშვნელო პიესებს მწოდებს საზოგადოებას თავისი სადღესასწაულო წარმოდგენაზედ. შე-

ლთები გარდაეცო. ეს ბილეთები ღარიბ-ღატაკთა დასრულებათ, რომ ერთის წლის განმავლობაში, თუ სპირიტუბა მოითხოვს, საპილქო სამკურნალოში იარონ შექიმებთან და წამალიც მიიღონ.

საფრანგეთის ფულის პატრონებს გაუგზავნიათ თავის რწმუნებულ ბანი პოლონეცკი და დაუვალბია მისთვის საჭირო ცნობების შეკრება სამხრეთ რუსეთში, სადაც ზემოხსენებულ ფრანგებს განზობაგაპეტო სხვადასხვა დიდი ქარხნები გამაბრონ. გარდა ამისა ამ ფრანგებს მსურთ მოწაწილეობა მიიღონ ნავთის მილის ბაკეთებაში გრაზნოდან ზავსა და კასპის ზღების ნაპირებამდე. იმევე პოლონეცკის დავალებული აქვს შეკრიბოს დაწყოლებით ცნობები შესახებ სხვადასხვა მადნულბობისა კავკასიაში.

ტფილისის საკანტროლო პალატის მიწოდ-მოქმედების მინისტრის რწმუნებულის ბანი მედევედისათვის უცნობებია, რომ, მთავრობის დღეგვილით თანხმად, იმ ვერთ, რომელნიც სანერგედან ამერიკის ვაზის ნერგს ითხოვენ, ღერბის გარდასახდის ნუ გამართობენ, რადგან ამერიკის ვაზის სანერგე მთავრობამ იმ ახრთი გამართა, რომ მედევედი ფლოქსურასთან პარტილის საქმეში დაეხმარნო.

მიწოდ-მოქმედების სამინისტროს რწმუნებული ბანი მედევედი საფლოქსურის დასების მესვერტებს ე. ა. სტაროსლესკის, ბანი როლოვს და ექსპერტების თანამეწეუთ-თავ. ვ. ნავაშიძეს და ბანი დურალოვს ვგზავნი შეთვისის კანცებერნიში, რომ იქაურ გამგებულეთ ამერიკის ვაზის მოვლა-მოხუნება ასწავლონ. ამასთანვე ბანი როლოვს დავალებული აქვს, სოხუმის და ართვინის ოლქში შეავარდოს ცნობები სხვადასხვა მჭირფასს მცენარეთა შესახებ.

სანიტარული კომიტეტი ნიჭი ბანი შიძის (შესანიტარული და გასაოცარი ისიც, რომ არ არის ქვეყანაზედ არტისტო, რომელიც იმაზედ ნაკლებს ურდობდას აქცევდეს თავის ნიჭს, იმაზედ ნაკლებს პეირობდეს და ზრუნავდეს ამ მჭირფასის განმისათვის, მაგრამ მინიც სიძიერევი მისის ნიჭისა ყოველს სიტუაციაში თავს იჩენს) ხურადდებდა და წვრილმანდებდა, ფრთები ეკვეცება და თავისუფლად ნავარობას მიხვეულ, გიწრო გალიაში გამომწყვდეულს არიწეს ემსგავსება უმსგავსო სასასხარო ვიდევილებში.

სხვების შესახებ ხომ ლაბარაკი არა ღირს, არა ღირს იმიტომ, რომ ტყუილად დროს შრომის დაკარგვაა. მთელს ჩვენს არტისტთა დასში სამი ადამიანია, რომელნიც სინიციერად გზმობინ საქმეს—ქანი საზოგადოებას, ჩერქეზიშვილისა და ბანი გედევედის. ისინი ყოველთვის ასრულებენ რიგინად თავიანთ მოვალეობას, ყოველისავე შენიშვნას უკრძალვას აქცევენ და ნიჭს ტყუილოდ არ ახდენენ. პირ-კითხ, ყოველს დონეს მზამარბენ გათვართონ და განამყენებონ იგი. რატომ დრამატული საზოგადოების კომიტეტი არ გამართინ უნარს

„ტყუ. ლის.“-საქოლდან ატყობინებენ, რომ 11 მარტს, დილის 10 საათზედ, შავს ქალაქში გალმეკრინის ნავთის ქარხანას ცეცხლი წაეკიდა და იქიდან ბუნითაობების ნავთის სადგურზედ გადავიდაო. ამობეგნ—ცეცხლმა რამდენიმე კაციც იმსხვევზოლაო.

იმევე ვაზეთის სიტყვით, ოქსტრიტის მინისტრს ბაქოს პირველი გილდის ვაჭარ ჰაჯი-ბენინალბედინ ტვაივისათვის მალბობა გამოუცხადებია იმ 15,000 მანეთისათვის, რომელიც უკანასკნელმა კავკასიის მეორე წლოვან დამნაშავეთა ახალ-შენის საზოგადოებას შესწირა.

საშუა: აქ ყველი განდა. 11 მარტს ორი კანდუქტორი გახდა ყველით ავად და ტფილისის რკინის გზის საავადმყოფოში გაგზავნეს.

მოღაითა. 12 მარტს, ღამის 2 საათზედ, მარტლისის მხარეს იქვე ისართან ჩამოწვა შიდა და ოთხი რკინის გზის ღირადი გააფუჭა. დიდძალი მუშა დახვრედა და როგორც იყო, ერთი ღირადი დილის 5 საათისთვის გასწმინდეს და სახლობო მატარებელი გაატარეს.

11 და 12 მარტს რკინის გზის მმართველობას ბაქოს სხვადასხვა სადგურებდგან მოუვიდა დეპეშები, ისეთი საშინელი ქარი და წვიმა, რომ რამდენიმე საქონლის მატარებელი გაწყვეტა და რამდენიმეც ვაგონთა გზაში სანამ მეორე ირთიქლ მავალი არ მიუხატეს, ერთმა ორთქლ-მავალმა ვერ დასძრა ვაგონებო.

დაბატ სოველი

(მოწერილი ამბები)

ახალ-სანიანი, 2 მარტა. ნათქვამის: „ახლან დარდა ფლავა“-ო, იმეა, სხ არ იყო, აჭურა მოკარგეობას და მსგავრელებას დადურთ სალხანარა

კარვის პიესების წარმოდგენისას, სინის აღზად არ ესმის თავისი საქმეო, იტყვის მკითხველი.

ვთქვათ, არ ესმის... და რომ ეს მოდეს კიდევ, გამოვა რამე. ამა სიტყვას კომიტეტმა, ეს და ეს პიესა ითანაშუო, რა საქმეს დაამართებენ არტისტები. ერთს ცხვირი ასტევილია, მეორეს—გული, მესამეს—თვალი და მეორე დღეს აფიშზედ წამოქიპულს ნახვეთ კომიტეტის არჩეული არ იმადებიან“-ს და სხვათა მსგავსათა.

მერე რას უყურებენ, რატომ ჯვარს არ ცხვენენ ამ გვარის არტისტს?

—კარგი, ვსთქვათ, ამ მზივ დრამატული კომიტეტის წევრები გულგრილობასა და ხასიათის სისუსტეს იჩენენ, ხოლო საქმის არის, გაკეთდება რამე იმითი, რომ ჯვარს აცვენ ეს თუ ის არტისტი. არა, ბატონებო, ამ გვარებით ძნელია მოვალეობის აღსრულების სურვილი აღუძრა კაცსა, ვერც თავისი ნიჭის სიყვარულსა და პატივისცემას დაუმაღლენ არტისტები და განა მარტო „შური, მტრბობა, შრომის სიძულელი, საერთო აპატიო და ინდიფერენტობა“-ი ის თვისებანი, რომელიც ამკობს ჩვენის ერის წარმომადგენლებთ, სულ ერთია, არტისტი იგი თუ მწერალი, საზოგადო მოღვაწეა

და სავალალო ქვესტობას. მართლაც და, კან მისწრებას ამ გვარს ქვესტობას. ვაჭრობას და უოკლეგარა ჯღებ-მიტეობას დაგვს. რა ჭქნას იქ არკანამ, თუ შეადგულა და მუშტკობა არა ჭქნეს იმას სანქციონეს? ვაჭარი მამან ანის მღადარი, როგორც საფეფო მღადარია. დღეს-კი ჩვენი სოფელი მღადარია, არამედ დღითი-დღით მადის და თანდთან დარკვდება. უმთავრესი მაჩვენებელი, რასაკვირვანსა ხასიათისა და ქვესტობას აქეთა, რომ რა და სანდო, მარტლისის და სანდო გენე იყოთ, ბატონსა და სანდო მანს ვერ ამოვინათ სოფელი, თუნდა სათასი დამტკიცებული მართანგ მანცეთ. ასეთს ქვესტობას აქეთ ვერ ახარო მისწრებას. უკუდა იმას ფიქრის და ღადანშაბ, თუ რადის გავსინება ეს ჯვარსხელს...

ეველს დაბა-სოველიდან მხოლოდ ას-და ისმის, რომ ჩვენი სათასი ნარდ უსუფთაობას, რომელიც ხელს შეუწყობს შავს ჯვარს და ამას სანახად დგავთ ვერ-ვარობით სრულად უთანადო და ზოგნაა ვართო. ესევე არ თქმის ას-და-სხვას შესახებ. ჩვენმა მანქანა უფროსმა ბანმა ქვანთამეფიფეხელად განგარეულას მოამადინა, რათა დაუზატყველებას სრუმებისათვის დარსეული მანქანა ბგებენ. მოელა ქალაქი გაფიშნდა და განსტყავდა. გაქვინდა და გასეთავაჯ ვერთევე მდხორუბლების სასე-კარა და უხეზიან-საინარტებებ არჩეულნი არიან, რათა თავს-უარა დაეწიონ ქალაქს. ერთის სიტყვით ვერ-ვართობით თოფ-ხანა-ხანა გავკლავ, თორემ სსავთავაჲ მსხად ვართ. თუ გაბედავ მაქ ვინმე ჩვენი დათავადლები, დარწმუნებული იყოს, რომ ეულ-მომოქუელს გაგვითრუნებთ და დასაბეძბას დღესაც გაქველინებო...

თერგულში ჩვენი დაბას მსხდობლად თავი იმინა უკავილბა—პატრანებმა“-ს, ეს სქინ უკუ-კურობით მჭეაღობანია, მაგრამ უკუელ შემთხვევაში სსურველია, კისჯანგ ვერ არს, განს-

კეროთ კაცი, იმტრობოც არ შეგვიძლიან ან არტისტები ციციანი თვად-პირველ მიზნად ჩვენის საქმის დალუბება.

ჩვენში ეტკავ დავეცაო, ხშირად ამბობს ერთი ჩვენი რდლებული კაცი თავანი. ეს არის მიზეზი ყოველისავე უმეღერებისა, რომ „სტეკა დევა“-ს და რაკი ხალხი ეტკავს დაპკარავს, რაკი უნებობრივ წარმოდგენა გავრყენება, მისი საქმე კუდლდ არის. ეტკავს დეცემა და რომისა და სხვა მტრეთის ქვეყნიდან ალბა ერთი იყო. ამ „ეტკვის დაცემასაც“ თავი-ნი ღრბა მიზნებში აქვს, ხელის შემწყობი-გარემოებანი და ეს ყველამ კარვად იცის. მხოლოდ საქმის არის, რომ სხვა საზოგადოებაც ყოველთა იმევე გარემოებასა და მდგომარეობაში, როგორც ჩვენი, სხვა საზოგადოებასაც ქეიონა მრავალი მიზეზი გავრყენისა და ვათასირებისა, მაგრამ დროზედ შემდგარა, დროზედ გამოფხიბებულია. ჩვენ-კი... თითქმის დაპკარეთ ეს დრო და თუ უკანასკნელი ღონე არ მოვიკრიბეთ, ენერგიითა და მხნე შრომის მოყვარობით არ დეუტუვრეთ, წასულია საქმე.

(დასასრული იქნება)

გუთნებით ყურადღებას მიაქცევს. ამიტომ გარე ექნება, თუ გინდათ...

წარსულად სახეობის 21-ს, ნაშუადღევს 4 სასახლე, ერთს ქაქურის მცხოვრების, კოსთა ცაქას სანაშრომლოს ცენტრი გახსნა...

თავისუფალი თავისის გაქაძვის დეკრეტით განაწესდა პეტროპოლის. ისე მოკლედ, რომ არა მხოლოდ...

ლ. ლანჩხუთი (ოპორტუნის მძებრი) ვეფხვირ ტუხს ჩვეულებას გარდაღნიხებთ...

მეტი სდ ათეულებს გე თავისი მქაობა? იგივესი მეთითილი. ასევე ჰქონეს გარკვეული...

ნარკვევი

ეურნად „მეურნე“-ს უკანასკნელს №-ში მეთაური წერილი და...

სტამბული იმ ქართველ გლეხთა ჩვეულებების შესახებ, რომ სტამბული სხვის უნდა ვენახში...

ეკლამ ჩვეთვას იცის, რომ მიუღეს დასაჯელთა საქართველოში ხალხს ზნედი გაცემული...

მთავრად, ასე უმწევერად სჯობდას გაშუბას დასაჯელთა საქართველოში ერთის მხრით...

უფროსი, რომ ესედავით რას ჰგავს დღეს ჩვენს მსხვილად ფეხს საქონელი, გავაძიებულები...

სახარბერძლო მახინძე

ბესარიონ გვახაძის და ილარიონ სეფაძის საქმი.

და ყალბის თამაშების შედეგად, ვითომ ბესარიონ კავამესი...

ქეთათის ოქტის სასამართლომ, სადა წინათეს საქმე იქნა განხილული...

პალატაში ამ საქმისთვის მოწვეულნი იყვნენ ექსპერტები, რომელთაც უნდა გამოეცლიათ...

სამსამართლო პალატამ ოქტის სასამართლოს გარდაწყვეტილება დაამტკიცა...

11 მარტს ტფილისის სასამართლო პალატამ განიხილა სარქის მორაქიის საქმე...

აღმოჩნდა, რომ ის ფული, რომელიც აღზახოვსა და სოლოგვიცს მიესცა...

უცხოეთი

1868-ისი. როდესაც ევროპის დიდი სახელმწიფოები მარტო-მარტო...

უკან დასრულდა, ხოლო სუფრანგებმა და რუსებმა-ი ამაშევი მიიღეს...

ინგლისს ერიტრეა დაუთმო, რომელიც გერმანიის ზღვის მახლობლად მდებარეობს...

ინგლისს მთავრობის მინდობილობით გერმანიის მცირე რაზმით შესწავლა ტრანსკავალი...

